

”MINDRE TILLFÖRLITLIGT”

LUNDS UNIVERSITETS FOLKLIVSARKIV

Man hade alltid dörrarna stängda där en död låg lik, men det var inte för att den döde skulle komma ut och spöka, för de gjorde de aldrig så länge de låg ovan jord, men man trodde att någon av andevärldens väsen kunde komma och stjäla den döde innan den kom i vigd jord. Därför skrev man kors på dörren och dörrtröskeln, samt lade ett kors på den dödes bröst tillsammans med en bibel, sax och vitlök. Allt detta skulle förhindra andarna att få tillträde dit en människa låg lik. Den dödes spöktid började inte förrän den blivit begravnen. Då hände det ofta att det visade sig på begravningsdagens kväll om man hade begravt en gengångare som hade något särskilt att uträtta vid sitt gamla hem. Där fick man i fortsättningen se vad den döde letade efter eller vad som den gömt undan i hemlighet.